

ΑΚΡΟΒΟΛΙΣΜΟΙ

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καπνοῦ τῆς μάχης καὶ τοῦ κρότου τῶν τηλεβόλων, ὁ πολυθρύλητος πρῶτος πρωθυπουργὸς εὗρε καιρὸν νὰ ὀλισθήσῃ καὶ νὰ κρυθῇ εἰς τὴν ἀφάνειαν, ἀπῆλλασόμενος τοῦ ὀχλήρου ἐλέγχου καὶ τῆς ἀμειλίχτου ἐπικρίσεως τῆς κοινῆς γνώμης. Καὶ ὅμως εἶχε τὴν ἀσπλγχχνίαν μιᾶς φιλικῆς τοῦ ἐφημερίδος ν' ἀνασύρῃ αὐτὸν ἐκείθεν δι' ἐνὸς ἀρθροῦ φέροντος ἐπιγραφὴν: ἡ δικαίωσις τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Ἡ φράσις εἶνε περίεργη, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἄκαιρος. Τῷ ὄντι μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ βουλῇ ψευδοφρίκας καὶ τὴν ἀθρόαν μεταάστασιν, δύνανται τις ἐπικαίρως νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ λόγιον: ὁ ἀποθανὼν δεικαίωται.

Ἐτέρων εἰδήσιν περίεργον καὶ μὴ ἐστερημένην σημασίας ἐδημοσίευσαν αἱ ἐφημερίδες τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Εἰς ἀντικατάστασιν, γράφουν, τοῦ ἀπερχομένου ἐντεῦθεν ἀρχιμανδρίτου τῆς ῥωσικῆς ἐκκλησίας κ. Ἀνατολίου διορίζεται ὁ κ. Γεννάδιος. Πρόκειται βεβαίως περὶ τοῦ κ. Ἀναστασίου Γενναδίου τοῦ δόντος τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως τῆς τελευταίας τρισενδόξου ἐπταμήνου περιόδου διὰ τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος συλλαλητηρίου καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐκφωνηθέντος κ. βουλγαρικοῦ τοῦ λόγου. Τὸ ἱεραικὸν σταδίον ἐνεκολπώθη, ὡς φαίνεται ὁ κ. Γεννάδιος ἐκ μετανοίας διὰ τὰ ἔργα τοῦ ἐκείνου καὶ ὅπως ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ ἡ προμήθειαι τῶν συμπαθειῶν, ὡς ἐνετάλη νὰ συνάξῃ περιοδεύων τὴν Εὐρώπην ἐπαθε τοιαύτην ἀβαρίαν.

Καὶ ἂν propos διὰ τὸν κ. Γεννάδιον.

Ἐβεβαιώθη πλέον ὅτι ἡ ἀφορμὴ τῶν παρὰ τὰ σύνορα δεινῶν συγκρούσεων ἦτο... ἐν ἄλλογον! Ἐν ἄλλογον ἀνῆκον εἰς ἡμετέρους ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὀθωμανικὸν ἔδαφος· αἱ Τυῦρκοι ἐπυροβόλησαν κατὰ τῶν ἐξεληθέντων νὰ τὸ συλλάβωσιν· ἐκεῖνοι ἀντεπυροβόλησαν καὶ ἐπῆλθεν ἡ μάχη...

Καὶ ἰδοὺ, τόσοι λόγοι δὲν ἴσχυσαν νὰ ἐπιφέρωσι τὸν πόλεμον καὶ ἐν ἄλλογον τὸν ἐπέφερε!

Σημειώσις καλὴ διὰ τὸ μέλλον.

Εἰς τίνα δὲ νομίζεται ἐλέχθη ὅτι ἀνῆκε τὸ ρηθὲν θαυματουργὸν ἄλλογον;

Εἰς τὸν κ. Δούνην! Εὐρέθησαν μάλιστα μερικοὶ ἔχοντες τὴν τόλμην νὰ διαβεβαιώσιν ὅτι ἦτο αὐτὸ ἐκεῖνο ἐφ' οὗ ὁ πυλεμικὸς συνάδελφος, ὁ ἀκάματος κήρυξ τοῦ πολεμικοῦ σαλπίσματος, παρευρέθη εἰς τὴν ἐν τῷ Σταυρῷ πλαστὴν μάχην. Ἄν ἔχηται ἀληθεύς τὸ πρᾶγμα, τότε εἰς τὸν ἱστορικὸν αὐτὸν ἵππον, τὸν ἐφάμιλλον τοῦ ἐν Τροίᾳ πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἐν ὀνομᾷ. Προτείνομεν νὰ ὀνομασθῇ: Ὁ Δούνης ἵππος.

Ἀκόμη δὲν ἐγνώσθη τὸ ἀκριβὲς ἀποτέλεσμα τῶν κατὰ τὰ μεθόρια συμπλοκῶν καὶ πολλοὶ δυσκινεστοῦσι διὰ τοῦτο. Εἰς τοὺς ἀνυπομονοῦντας ὑπενθυμίζομεν τὸν διάσημον περὶ σπειριοῦ μῦθον τοῦ Κυλοκοτρῶνη καὶ τὸ πρόσφατον εἰσέτι γεγονὸς τοῦ παθήματος τοῦ κ. Λεβίδου ὑπὸ τῶν ἐκλογέων του. Μὲ ὅλας τὰς ἐν τῷ τύπῳ συζητήσεις ἀκόμη δὲν ἐξήχθη ποίου εἶδους ἦτο τὸ γινόμενον

εἰς τὸν νεκρὸν βουλευτὴν φιλοφρόνημα. Ἡ μέλαι Κούτρας καὶ τῶν συνόρων ἐν γένει ἀπόστασις εἶνε τοῦλάχιστον μακρά, ἐνῶ εἶνε γνωστὸν ὅτι δὲν ὑπῆρξέ ποτε μεγάλη ἀπόστασις μεταξύ τῆς πρεσβείας τοῦ εἰρημένου βουλευτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῶν ἐκλογέων του.

Μέγα παράδειγμα πειθορῆς καὶ ἐθελοθυσίας πρόκειται νὰ δώσῃ ἡ βουλὴ ψηφίζουσα τὸ περὶ περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν νομοσχέδιον· ἀλλὰ περισσοτέρων ἔτι σημασίαν θὰ ἔχῃ ἐὰν ψηφισθῇ τὸ σύστημα τῆς κατὰ νομὸν ἐκλογῆς. Ἐννοεῖται ὅτι θὰ ἐπεκροτοῦμεν πληρέστατα εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἐν ἀνάγκῃ ὅμως θὰ ἤρχομαθα καὶ εἰς μίαν τροποποίησιν, νὰ μὴ γίνωνται μὲν κατὰ νομὸν αἱ ἐκλογαὶ ἀλλὰ νὰ γίνωνται τοῦλάχιστον κατὰ νόμον.

Μετὰ διηγήθησαν ὡς ἱστορικὸν τὸ ἀνέκδοτον καὶ ὡς τοιοῦτο τὸ μεταδιδόμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστους μας.

Λόγου γενομένου περὶ κατὰλήψεως τῆς Σκιάθου ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, εἰς βουλευτὴς ἐκ Θεσσαλίας, γνωστὸς ἐν τῇ βουλῇ διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς θωπείας, ὡς ἐπιδαψιλεύει διὰ τῆς χειρὸς εἰς τὸ πέλμα τοῦ πυδός του ἐν ὄρῳ συνεδριάσεως ἠκούσθη κραυγάζων:

— Ἀμ' τὸ Σκιάθο, θάρρῳ, δὲν εἶνε τυῦρκικο μέρος;

Συνιστῶμεν ἀπὸ τοῦδε εἰς πᾶσαν κυβερνήσιν, εἴποτε ἔλθωμεν εἰς διαπραγματεύσεις περὶ οὐραδικῆς γραμμῆς μετὰ τῆς ὁμόρου ἐπικρατείας, νὰ μὴ διορίσῃ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τὸν εἰρημένον φιλόποδα βουλευτὴν.

Ἀκουσθὲν ἐν τῷ Ὁδεῖῳ κατὰ τὴν τελευταίαν παράστασιν τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ νομαίντεως Μπίσοπ.

— Καλὴ τί διαβολικὰ πράγματα κάνει!... Ὑπάρχει Μπίσοπ μου Σατανᾶ!

Α. Γενναίος

ΟΛΙΣΘΗΜΑΤΑ

Ἡ τύρβη τῶν ραγδαίων πολιτικῶν γεγονότων ἀπεμάκρυνε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πᾶσαν ἄλλην σκέψιν καὶ οὐδὲ κἂν λόγος ἐγένετο περὶ φιλολογικῆς εἰμῆς ἐπισθοδικῶς ὡς πρὸς τὸ λεκτικὸν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν προϊόντων τῆς γραφίδος τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ, τῆς κατὰ πνευματοῦ περὶ τὴν σύνταξιν ἀρθρῶν, ἀνακοινώσεων, διακοινώσεων, ἐκτάκτων παραρτημάτων κλπ. Ἀλλὰ τώρα ὅτε χάριτι θεῆς καὶ χάρις εἰς εἰς τὴν δραστήριον καὶ δεξιὰν ἐνέργειαν τῆς πεσοῦσης κυβερνήσεως ὅλα τὰ πράγματα ἐπενήλθον εἰς τὸ τόσον ἐπιθυμητὸν καὶ πολυῦμνητον πρῶτον καθεστῶς, καιρὸς εἶναι ν' ἀσχοληθῶμεν καὶ περὶ τῆς κατ' αὐτὰς διανοητικῆς παραγωγῆς.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐκ Διὸς ἀρχόμεθα:

Δὲν ἐγένετο λόγος ἐπαρκῆς περὶ τίνος περιφανοῦς μεταφραστικοῦ κατωρθώματος τοῦ πολυῖδμου κ. Στεφάνου Εἰνού, Ὁ κ. Στέφανος Εἰνός ἐν τῷ σίφῳ τῶν πικτοει-